

Ingen overforenkling

Kvalitet eller ressurser? En avsporing fra debatten om psykisk helsevern.

PSY
KOL
OGI

TEKST

Henrik Wang-Iversen

Jørgen Edvin Westgren

PUBLISERT 1. november 2019

I den siste tiden har vi sett et skifte i debatten om krisetilstander i psykisk helsevern. Det har blitt sagt fra enkelte at fokuset på ressursmangel er en «overforenkling» av problemet, og at de som målbærer dette perspektivet, driver «fagforeningsretorikk». Yngre psykologers utvalg (YPU) ser denne vendingen som en avsporing fra debatten, som tross alt har vært løftet fram av pasienter, tillitsvalgte, ansatte og ledere i flere måneder og år fram mot landsmøtet i november.

«Vi er bekymret for at en prinsipiell kvalitetsplattform til og med kan virke mot sin hensikt»

Til årets landsmøte er det lansert forslag om at sentralstyret skal utarbeide en fagpolitisk plattform for hva som er god kvalitet i psykologfaglig helsehjelp. Vi ønsker debatten om kvalitet velkommen, men vi mener at kvalitets- og ressurspørsmålene ikke kan behandles uavhengig av hverandre i psykisk helsevern.

Psykologer over hele landet strekker seg langt utover sine rammer for å gi pasientene sine helsehjelp av best mulig kvalitet. Ved å bagatellisere den faktiske ressursmangelen risikerer vi å fremmedgjøre særlig yngre kollegaer som daglig kjenner på opplevelsen av utilstrekkelighet og frustrasjonen over et skakkjørt system i møte med pasienter som ikke blir bedre. Utarbeidningen av en kvalitetsplattform vil ta lang tid, og svarer ikke på dagens uholdbare situasjon.

Yngre psykologers utvalg er bekymret for at en prinsipiell kvalitetsplattform til og med kan virke mot sin hensikt. Dersom faget utelukkende skal tilpasse seg helsemyndighetenes krav og forventninger, kan denne i verste fall brukes som nok et styringsverktøy som gir helseforetakene anledning til å velge bort behandlingsformer som koster mer. En kvalitetsplattform bør være forankret i pasientenes behov og eksisterende evidensbasert praksis. Dersom landsmøtet vedtar at det skal utarbeides en kvalitetsplattform, bør denne slå fast at psykologfaglig helsehjelp virker, men tar tid og forutsetter andre rammebetingelser enn hva vi finner i psykisk helsevern i dag.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 56, nummer 11, 2019, side

TEKST

Henrik Wang-Iversen, Yngre psykologers utvalg

Jørgen Edvin Westgren, Yngre psykologers utvalg (YPU)